

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Columbarium qui licitè teneant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Quarto, quando consentitur conditionaliter in opus non malum, sed sibi illicitum propter suum statum aut verum: puta si religiosus appetat duxere uxorem si esset liber: & similiter quum quis post votum ieiunii vellet non ieiunare si esset liber & sic de aliis. In huiusmodi enim peccatū veniale communiter interuenit propter remissam voluntatem ab inchoato bono. Et ad hunc peccandi modum spectat, quū quis consentit quod si ingressus esset religionem, non ingrederetur: ex quo tamen professus est, intendit seruare eam: manifestè siquidē apparet remissio voluntatis à seruire prius habito: quia tamen consensus infra limites liberi tēporis consistit, mortale peccatum non interuenit. Et scito omnes conditionales secundum hunc modum, & multo magis secundū præcedentem modum, esse opera & tentationes fatuas & diabolicas. nam diabolicum est, quenquam in tentationē se, aut alium præcipitare, si esset, si fuisset, facerem, dicerem &c. ad nihil enim hæc ducunt, nisi ad peccatum.

Quinto, quando in cogitando interuenit delectatio morosa. De qua vide infra in verbo, delectatio.

*Peccatum collusionis qualiter
committatur.*

Collusio (hoc est inter actorem & reum latens & fraudulenta conuentio) est manifeste peccatum in yeroque: quia yterque colludens fraudi consentit. Hæc est peccatum mortale pro quanto inique contra debitam tendit iustitiam.

Columbarium qui licitè teneant.

Columbarium habere, vel contra municipalia statuta disponentia certam terræ mensuram occupare ibi habere eum qui columbarium tenet, vel ubi statutum nullum est contra eorum qui damnificæ querelæ peccatū est, nisi ex consuetudine aut præscrip

Communio sacramen. 57

transcriptione legitima ius hoc habeat. Et à mortali peccato non excusatur si notabile infert damnum alteri quod prudentiæ quæ circa singularia versatur, elinquitur iudicandum, attento loco, passu, multitudine, &c.

Sacramentalis communio quatuor præsupponit, ex parte sumentis.

Communio qua sacramentum Eucharistiæ sumitur, ex parte sumentis exigit quatuor, sine quibus peccat communicans. Primum est, ut sit mundus à peccato mortali: hoc est ut secundum suam conscientiam, præmissa diligenti contritione & confessione credat se mundum à peccato mortali. Et sine contritione quidem mortalis peccati cogniti communicans peccat mortaliter: quia indignè sumit, ac per hoc reus est corporis Domini inquit enim Apostolus, Probes seipsum homo, & sic de pane illo edat. qui enim manducat indignè, reus erit corporis Domini.

Sine confessione autem, si rationabilis subest causa non confitendi, excusatur communicans: quia præceptum de confessione præmittenda communioni non est de iure diuino, nec de iure positivo quum nullibi inueniatur, nisi semel in anno. Si autem comoditas adest confitendi, & habens conscientiam peccati mortalis differre vult confessionem, & nihilominus communicare, quia oportet ipsum cum aliis communicare, aut oportet ipsum celebrare, peccare videtur valde grauius: quia minus dignè voluntarius accedit, utpote ad Ecclesiasticæ vnionis sacramentum siue Ecclesiastica reconciliatione absque rationabili excusatione accedens. Non damno tamen ipsum peccati mortalis, propter rationem dictam. Secundum est, ut sit ieiunus ieiunio naturæ: hoc est quod à media nocte nihil sumpserit per modum